

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story key-מקרא:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof

בבא מציעא-השואל את הפרה		Talmud Navigator											
מ"מרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שכיר בזמנו נשבע ונטול.	אמר להו רבי יוחנן: תניתה;										!	◇	קג.
שכיר הוא דרמו רבנן שבועה עליה, משום דבעל הבית טרוד בפועליו. אבל הכא - שוכר מהימן בשבועה.											!	◇	קג.
האי מאן דאוגר ליה ביתא לחבריה לעשר שנין, וכתב ליה שטרא, ואמר ליה: נקיטת חמש שנין - מהימן.	רבא אמר רב נחמן:										■	◇	קג.
אלא מעתה אוזפיה מאה זוזי בשטרא, ואמר ליה פרעתין פלגא - הכי נמי דמהימן?	רב אחא מדפתי לרבינא:										⚡	◇	קג.
הכי השתא? התם - שטר לגובינא קאי, אם איתא דפרעיה - איבעי ליה למכתבא אנביה, אי נמי מיכתב עליה תברא. אבל הכא, אמר ליה: האי דכתיבי לך שטרא - כי היכי דלא תחזק עליה.	אמר ליה: [רבינא]										!	◇	קג.
שואל אדם בטובו לעולם.	רב נחמן:										■	◇	קג.
והוא דקני מיניה.	רב מרי ברה דבת שמואל:										■	◇	קג.
ומהדר ליה קתיה.	רב מרי בריה דרב אשי:										■	◇	קג.
האי מאן דאמר ליה לחבריה: אושלן מרא למירפק ביה האי פרדיסא - רפיק ביה ההוא פרדיסא. פרדיסא - רפיק ביה כל פרדיסא דבעי, פרדיסי - רפיק ואזיל כל פרדיסי דאית ליה, ומהדר ליה קתיה.	רבא:										■	◇	קג.
האי מאן דאמר ליה לחבריה אושלן האי גרוגתא ונפלה - לא בני לה, גרוגתא ונפלה - בני לה. בי גרוגתא - כרי ואזיל כמה גרוגתי בארעיה עד דמתרמי ליה. וצריך למיקני מיניה.	רב פפא:										■	◇	קג.
המשכיר בית לחבירו ונפל - חייב להעמיד לו בית. היה קטן - לא יעשנו גדול, גדול - לא יעשנו קטן, אחד - לא יעשנו שנים, שנים - לא יעשנו אחד. לא יפחות מן החלונות ולא יוסיף עליהם, - אלא מדעת שניהם.											■	◇	קג.
היכי דמי?											^	◇	קג.
אי דאמר ליה בית זה											!		קג.
נפל אזל ליה											⚡		קג.
אי דאמר ליה בית סתם											!		קג.
אחד אמאי לא יעשנו שנים, קטן אמאי לא יעשנו גדול?											⚡		קג.
דאמר ליה: בית שאני משכיר לך מדת ארכו כך וכך.	ריש לקיש:										!	◇	קג.
אי הכי, מאי למימרא?											⚡		קג.
דאמר ליה בית כזה אני משכיר לך.	אלא, כי אתא רבין אמר ריש לקיש:										!	◇	קג.
ואכתי מאי למימרא?											⚡		קג.
לא צריכא דקאי אגודא דנהרא. מהו דתימא: מאי כזה - דקאי אגודא דנהרא, קא משמע לך.											!	◇	קג.
הדרן עלך השואל.												◇	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
המקבל שדה מחבירו, מקום שנהגו לקצור - יקצור, לעקור - יעקור, לחרוש אחריו - יחרוש, הכל כמנהג המדינה.												■	קג:
כשם שחולקין בתבואה כך חולקין בתבן ובקש, כשם שחולקין ביין כך חולקין בזמורות ובקנים, ושניהם מספקין את הקנים.												■	קג:
מקום שנהגו לקצור - אינו רשאי לעקור, לעקור - אינו רשאי לקצור, ושניהם מעכבין זה על זה.	תנא:											◇	קג:
לקצור אינו רשאי לעקור, האי אמר: בעינא דתתבן לי ארעאי והאי אמר: לא מצינא.												■	קג:
לעקור אינו רשאי לקצור, האי אמר: בעינא דתינקר ארעאי, והאי אמר: בעינא תיבנא.												■	קג:
ושניהם מעכבין זה על זה												◇	קג:
למה לי?												♣	קג:
מה טעם קאמר מה טעם לקצור אינו רשאי לעקור, לעקור אינו רשאי לקצור - משום דשניהם מעכבין זה על זה.												◇	קג:
לחרוש אחריו יחרש.												■	קג:
פשיטא												♣	קג:
לא צריכא, באתרא דלא מנכשי, ואזל איהו ונכשי. מהו דתימא, אמר ליה: האי דנכישנא - אדעתא דלא כריבנא לה, קא משמע לן דאיבעי ליה לפרושי ליה.												!	קג:
הכל כמנהג המדינה.												■	קג:
הכל לאתויי מא?												^	קג:
לאתויי הא דתנו רבנן:												!	קג:
מקום שנהגו להשכיר אילנות על גבי קרקע - משכירין, מקום שאין נהגו להשכיר - אין משכירין.	[תנו רבנן]											!	קג:
מקום שנהגו להשכיר משכירין												■	קג:
פשיטא												♣	קג:
לא צריכא, דכולי עלמא יהבי בתילתא ואזל איהו ויהביה בריבעא. מהו דתימא, דאמר ליה: האי דבצרי לך - אדעתא דלא יהבינא לך באילנות, קא משמע לן דאיבעי ליה לפרושי ליה.												!	קג:
מקום שנהגו שלא להשכיר אין משכירין.												■	קג:
פשיטא												♣	קג:
לא צריכא, דכולי עלמא מקבלי בריבעא, ואזל איהו וקיבלה בתילתא. מהו דתימא, אמר ליה: האי דטפאי לך - אדעתא דיהבת לי באילנות, קא משמע לן דאיבעי ליה לפרושי ליה.												!	קג:
כשם שחולקין בתבואה כך חולקין בתבן ובקש.												■	קג:
בבבל נהיגו דלא יהיבי תיבנא לאריסא.	רב יוסף:											◇	קג:
למאי נפקא מינה?												♣	קג:
דאי איכא איניש דיהיב - עין יפה הוא, ולא גמרינן מיניה.												!	קג:
בוכרא וטפתא וארככתא וקני דחזירא - דבעל הבית, וחזרא גופיה דאריסא. כללא דמילתא: כל עיקר בלמא - דבעל הבית, נטירותא יתירתא - דאריסא.	רב יוסף:											◇	קג:
מרא זבילא ודוולא וזרנוקא - דבעל הבית, אריסא עביד בי יאורי.	ואמר רב יוסף:											◇	קג:
כשם שחולקין ביין כך חולקין בזמורות ובקנים.												■	קג:
קנים מאי עבידתיהו?												♣	קג:
קנים המוחלקין, שבהן מעמידין את הגפנים.	אמרי דבי רבי ינאי:											!	קג:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ■ ז קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator														
בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
מימרא	ושניהם מספקין את הקנים.													■	<	קב:
	למה לי?													ז		קב:
	מה טעם קאמר מה טעם שניהם חולקין בקנים - משום דשניהם מספקין את הקנים.													!	◇	קב:
	המקבל שדה מחבירו והיא בית השלחין או בית האילן, יבש המעין ונקצץ האילן - אינו מנכה לו מן חכורו.													■	■	קב:
	אם אמר לו חכור לי שדה בית השלחין זו או שדה בית האילן זה יבש המעין ונקצץ האילן - מנכה לו מחכורו.													■	■	קב:
	היכי דמי?													^		קב:
	אילימא דיבש נהרא רבה													!		קב:
	אמאי אינו מנכה לו מן חכורו? נימא ליה: מכת מדינה היא													ז		קב:
	דיבש נהרא זוטא, דאמר ליה: איבעי לך לאתויי בדוולא.	רב פפא:												ז	◇	קב: